

Selvfølgelig gør det indtryk, når man læser nogle hørings svar, uanset om de falder ud til fordel for den holdning, man selv besidder, eller for den modsatte. Men jeg har bemærket, at der er enighed om det faglige med hensyn til den patientgruppe, vi snakker om, nemlig de ca. 100, som udgør en stor risikogruppe. Det er her, vi ser de fleste selvmord og selvmordsforsøg, og det er her, vi ser en overvægt af kriminalitet. Det har virkelig gjort indtryk på mig, og jeg har forholdt mig til lovforslaget ud fra det synspunkt, at jeg gerne vil tage patientens parti.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg tror ikke, der er nogen ordfører her i salen, som ikke vil tage patientens parti, men man kan godt tage patientens parti, selv om man er konkret uenig i lovforslagets bestemmelser om tvungen opfølgning. Det vil jeg godt præcisere.

Men så vil jeg spørge: Gør det ikke indtryk på fru Birgitte Josefsen, at man i Norge startede med en meget lille målgruppe, og at man på nuværende tidspunkt er kommet frem med nogle helt, helt andre tal? Man startede, som fru Birgitte Josefsen sagde, med under 100, og om nogle år lander man måske på flere tusind. Det skal kædes nøje sammen med, at i dag er det sådan i psykiatrien, at man render rundt mandag morgen for at se, hvem man bedst kan udskrive, selv om de ikke er færdigbehandlede.

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Birgitte Josefsen (V):

Jeg sagde i min ordførertale, at vi ikke kan sammenligne os med andre lande, der har indført begrebet ambulans tvang. Vi kan ikke sammenligne deres ordninger med det, der er beskrevet i lovforslaget, nemlig tvungen opfølgning, fordi de andre lande ikke har opbygget deres model som den, der er beskrevet i L 140.

Jeg forstår heller ikke helt fru Anne Baastrups udmelding om, at man render rundt hver eneste mandag morgen og ser, hvem man nu kan udskrive, for de meldinger, jeg har fået fra en stor del af amterne, siger, at man faktisk har en overkapacitet på det psykiatriske område. Så sent som i fredags fik jeg at vide, at Århus Amt helt konkret har nedlagt 30 sengepladser, fordi de havde en overkapacitet, og jeg fik en udmelding fra Nordjyllands Amt om, at man har ledig sengekapacitet. Det kan være, det er et problem et

enkelt sted her i landet, men så må man jo tage fat i det.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er meget vidtgående indgreb, der foreslås i forslaget til ændring af psykiatriloven, og her tænker jeg først og fremmest på forslaget om ambulans tvang. I den sammenhæng vil jeg gerne vide, om man overhovedet ikke har tænkt over i Venstre, at der godt kan være nogle andre muligheder, inden man går i gang med et så dramatisk indgreb.

Det er f.eks. sådan, at ved den sidste revision af psykiatrilovgivningen var der bred enighed i Folketinget om, at der skulle gøres meget mere ved udskrivningsplaner og koordinationsplaner, fordi det faglige udgangspunkt var, at hvis der var et bedre samarbejde mellem det psykiatriske hospitalsvæsen og det, der foregår ude i kommunerne, ville vi netop kunne hjælpe den gruppe patienter, man nu vil udsætte for ambulans tvang. Der var enighed om, at der skulle udarbejdes ca. 1.000 udskrivningsplaner, men i 2003 var der udarbejdet 83. Mener fru Birgitte Josefsen, at det er tilfredsstillende, og ville det ikke være bedre, hvis vi som Folketing stod fast på, at der skal laves udskrivningsplaner frem for at gribe til et så dramatisk redskab?

(Kort bemærkning).

Birgitte Josefsen (V):

Jo, jeg er fuldstændig enig i, at det er totalt utilfredsstillende, at der ikke er lavet flere koordinationsplaner, og jeg synes også, det er utilfredsstillende, at man derude, hvor man har ansvaret for behandling i psykiatrien, ikke har grebet fat om lige nøjagtig roden på den nælde. Derfor sagde jeg også i min ordførertale, at vi meget gerne går med i det arbejde, der skal pågå efter førstebehandlingen, og vil drøfte, om der kan strammes op, så koordinationsplanerne bliver brugt i højere grad end i dag.

Men det er jo sådan, at når vi har spurgt fagpersonerne, der skal bruge koordinationsplanerne, hvorfor de ikke bruger dem, kan de ikke give noget svar på det, og når der er spurgt, om der er noget alternativ til at indføre tvungen opfølgning i loven, har jeg ikke kunnet få svar på, om der er noget alternativ. Jeg har efterspurgt et alternativ hos alle de fagpersoner, der har indgivet hørings svar, men jeg har ikke kunnet få et svar på, om der er noget alternativ til tvungen opfølgning, så derfor ser jeg det som en mulighed